

полагаемо движение на г. Стамболова съзаклятииците бързо съставлявали планъ за убийството и бързо съземали мърки за испълнението му. Така, веднъжъ, прѣз мѣсецъ Октомврий биле устроили засада оттатъкъ Кавалерийските казарми, отъ гдѣто него денъ съз се надѣвали да мине министра по расходка; но не се сполучили, защото колата, която возила г. Стамболова съ г-жата му, като минала моста при пипиниерата, побѣрнала обратно. Тази подробностъ Лепавцовъ научилъ отъ Ил. Георгиевъ, който кедпажъ, по поводъ една такава несполука, разсърдилъ се на Тюфекчиева и казаъ Лепавцову: „остави се джанимъ, по-добре да нѣмаме земане даване съ Тюфекчиева; той се бои и отъ сѣнката си. Едно проклѣто кониле: долѣто да ми каже хората, които ще дѣйствуваатъ, мина се сумма врѣме“.

Въ по-нататашнитѣ си показания Лепавцовъ иде да подтвърди ония на свидѣтеля Митакова, относително факта, че Т. Георгиевъ му е искалъ въ заемъ пари за поддържанието на скритите убийци. Послѣдния ходилъ веднъжъ при него и го молилъ да му стане поръчитель, за да земе отъ Митакова 500 — 1000 лева. Лепавцовъ се обѣщаъ, но съ условие, че ще поръчителствува не съ търговската фирма „Братя Лепавцови“, а като частно лице. На това Георгиевъ се разсърдилъ и го съмъръль, за гдѣто не искалъ да помогне на едно патриотическо дѣло. „А какво е това патриотическо дѣло?“ попиталъ съ очудване Лепавцовъ! Нимати не знаешъ, нима тебъ Илия Георгиевъ не ти е расправялъ? Белки испратенитѣ до Тюфекчиева хора за убийството на Стамболова ще мржтъ гладни?“ билъ отговорътъ на Георгиева. Отъ тия показания се вижда още, че заговорътъ, който обвиняемите съ кроили да приведятъ въ исполнение, не е билъ вънъ отъ вниманието на емигрираните, противници на днешния държавенъ режимъ. Напротивъ, като съ доставлявали всичкия му нуженъ материалъ, тѣ съ и енергически слѣдѣли за турянинето му въ дѣйствие. Лепавцовъ твърди, че Илия Георгиевъ и Наумъ Тюфекчиевъ съ водили тайно кореспонденция съ Дим. Ризовъ въ Бѣлградъ, при посрѣдството на единъ чиновникъ по желѣзницата. За това му обадилъ самъ Илия Георгиевъ, който добавилъ, че името на чиновника не знае, и не го познава, тѣй като кореспондирането завеждалъ самъ Тюфекчиевъ. По сѫщия каналъ послѣдниятъ билъ получилъ отъ Ризова и 100—200 екземпляра отъ нѣкаква си негова политическа брошюра, отъ които далъ